V debatě byly probrány tyto hlavní body: Jednáno předem o příštím čísle. Diskuse o referentských výtiscích. Zavedení stálých referentů. Vedoucí redaktor žádá, aby autorské korektury byly autory redakci vráceny, pokud možno týž den: nedochvilností autorů se tisk zdržuje. Debatováno o zprávě doc. Klimenta o »podivné představě o povaze vysokých škol«, kterou projevilo ministerstvo spravedlnosti (str. 226.). Hovořeno dále o nekalé soutěži a snaze podnikatelských kruhů po vyloučení soutěže vůbec.

Redakční rada bratislavská konala schôdzu dňa 14. apríla 1931 v seminári práva stredoevropského za predsednictva p. prof. Dra R. Rauschera. Zúčastnil se jí kol. JUC. J. Podhorányi. Ďalší členovia sa omluvili. V debate boly probrány tieto hlavné body: Príspevky pre budúce čislo, možnosť rozšírenia časopisu, čo závisí od otázky finančnej. Rozvoj redakcií a rozsah príspevkov nutne by toho vyžadoval v budúcnosti, jestli sa časopisu podarí zaistiť stálu subvenciu od zemí.

Kolegům spolupracovníkům dovoluje si připomenouti vedoucí redaktor t. l. znovu svou prosbu, aby své příspěvky psali, pokud možno, formou zhuštěnou a stručnou. Náš časopis trpí nedostatkem místa a pouze přímo telegrafický způsob zpráv může zachránit redakci od přesazby. Je dále jistě radostné, že naši právníci mají široký zájem o věci související s právem, přesto však žádáme, aby věci neprávnické obmezili na míru skutečné potřeby. Konečně opakuje redaktor prosbu, aby rukopisy byly psány čitelně, po jedné straně, na obvyklém formátu papíru a autorské korektury byly vráceny obratem, protože jinak nelze jich zužitkovati. Ča.

Literatura

Univ. prof. Dr. Jan Krčmář: Právo občanské. Díl I. až V. Nákladem Spolku československých právníků »Všehrd« v Praze. Stran 203, 355, 340, 125, 128. — Tento systém práva občanského vydán byl v létech 1929 a 1930 v definitivní podobě jedním z nejpovolanějších znalců našeho práva občanského prof. Dr. J. Krčmářem. Autor se rozhodl vydati jedinou dosud v českém jazyce soustavu občanského práva takovýmto přehledným způsobem upravenou, ačkoliv jest si vědom, že občanské právo v dnešní podobě chýlí se k svému konci. Než právě tato okolnost vábila ho tím více k tomu, aby své přednášky, Všehrdem zatím jen litografovaně vydávané, použil k základu systematického výkladu. Nemusím se zmiňovati o přednostech Krčmářových výkladů a jeho vědecké metody: o koncisnosti slohu, logické stavbě myšlenek, úplném vyčerpání látky a suverením ovládnutí dané materie. To a jiné jest známo všem, kteří mohli slyšeti přednášky profesora Krčmáře. Kniha vyniká nad to jasností výrazu a probrání látky. Dílo obsahuje systém celého občanského práva v tomto pořadu: Kniha prvá: Výklady úvodní a část všeobecná. Kniha druhá: Práva věcná. Kniha třetí: Právo obligační. Kniha čtvrtá: Právo rodinné. Kniha pátá: Právo dědické. Kniha chce býti v prvé řadě učebnicí. Avšak autor nespokojuje se s pouhým výkladem, nýbrž na mnoha místech vypořádává se s teoriemi, nebo spornými otázkami tak rozhodným způsobem, že po knize sáhne i praktik, a to nesporně s prospěchem, neboť mu Krčmářovo dílo poskytuje řešení konkrétních otázek. Krčmářovým systémem občanského práva dostává se posluchačům učebnice v pravdě vysokoškolské. Ale nelze už ani předem pochybovati, že okruh těch, kdo budou hledati poučení v práci Krčmářově, nezůstane obmezen pouze na právnickou fakultu, nýbrž se rozšíří i na praktiky. Vždyť je známá zkušenost, že tak zvané komentáře nebývají v praksi tak užitečné jako publikace Krčmářovy a ba mohli jsme býti svědky, že na stolech soudců